

Att iakttaga med det nyfödda barnet.

Sofia Andersson, Sofiehäll, Kanntorp, har berättat följande:

När i ett hem ett barn har blivit fött, fick ej någon komma in med mindre än att hava rört uti askan i spiseln, annars skulle det vara olyckligt för barnet.

Sedan då barnet skulle döpas var en sed, att i bindeln sy in ett stycke stål, vilket skulle skydda barnet mot troll. Ävenså ett bibelspråk för att barnet skulle få god förmåga att läsa.

Då sedan barnet skulle döpas, och faddrarna stodo i ordning, gick fadern ut på gården och mötte dem med barnet i farstun. Och då de kom hem gå inifrån och möta dem uti farstun. Det skulle bebåda lycka hela livet igenom.

Om ett barn hade blivit sjukt och därigenom blivit vid dåligt lynne och började skrika, skulle föräldrarna gå ut och hämta en sten ur sjön, en i skogen och en på tomtten, vilka benämnas för sjörå, skogsrå och tomterå, Dessa stenar skulle sedan läggas i spiseln för att där uppvärmas och sedan läggas i vatten för att se vilken av dessa sprack. Densamma hade vållat barnets sjukdom och skrikighet.